

Els últims temps ens hem acostumat a sentir parlar de retallades, d'agències de qualificació, de deute, de liquiditat... Tots estem immersos en la voràgine que ha provocat l'esclat d'un model econòmic basat en el curterterminisme i en el creixement desbocat. Tot d'un plegat, s'ha posat en qüestió el model econòmic actual i han ressorgit, com a possibles fonaments d'un model empresarial diferent, l'emprenedoria i el cooperativisme. Totes dues vies encaixen en la nova visió del nou capitalisme social que està començant a escampar-se lentament arreu.

Sens dubte, l'esperit emprenedor, el desenvolupament econòmic i la cohesió social són dèficits estructurals que patim i que les cooperatives, per la seva manera de fer empresa intrínseca al seu model jurídic, porten a l'ADN. Les cooperatives i l'economia social s'han

Intangibles

Ignacio González
DIRECTOR GENERAL DEL GRUP CLADE

Receptes per a l'antibiòtic del model empresarial

El cooperativisme és una alternativa per recuperar els valors de les persones en relació amb el treball, l'empresa i la societat

convertit en una oportunitat per als poders públics per traslladar els seus valors i principis (rendibilitat amb solidaritat, ocupació de qualitat, cohesió social i territorial i vincle de producció amb desenvolupament sostenible) com una aportació al procés de canvi cap a un nou model productiu.

La llarga trajectòria del moviment cooperatiu l'avalua, després de fugir de l'èxit efímer de les

bombolles i en canvi apostar pel llarg termini, renunciant al benefici fàcil. La realitat és que el model d'èxit empresarial del passat ha creat situacions d'injustícia social que, al mateix temps, han originat una crisi de valors. El cooperativisme, doncs, és una alternativa per recuperar el compromís i els valors de les persones en relació amb la feina, l'empresa i la societat.

Aquest és precisament el moment d'impulsar mesures per al foment del model cooperatiu com ara: potenciar la iniciativa d'emprenedoria col·lectiva incorporant-la als plans educatius de la formació reglada i formació professional i establir mesures de suport per implantar plans de recuperació empresarial que facilitin la transformació d'empreses en crisi en empreses cooperatives.

Igualment, s'han d'analitzar les possibles reformes legislatives

(lleis de cooperatives, llei de societats laborals, desenvolupar la llei de l'economia social, etcètera) per millorar la seva competitivitat, viabilitat i reconeixement com a fórmula empresarial. L'economia social ha de ser un interlocutor reconegut a les taules de treball i reflexió dels agents socials i s'ha de promoure l'establiment d'aliances, fusions, consorcis i grups cooperatius que permeti el creixement de les cooperatives sense renunciar al seu model específic.

Tant de bo tinguéssim la fórmula magistral per barrejar al morter del paradigma econòmic els diferents ingredients que aportessin la solució a la situació econòmica actual. Com que el temps apressa i no podem esperar que arribi l'alquímia de l'economia, ¿per què no aprofitem els ingredients dels models que han demostrat que estaven preparats per mirar endavant, més enllà? ▀

Receptes per a l'antibiòtic del model empresarial

Els últims temps ens hem acostumat a sentir parlar de retallades, d'agències de qualificació, de deute, de liquiditat... Tots estem immersos en la voràgine que ha provocat l'esclat d'un model econòmic basat en el curterterminisme i en el creixement desbocat. Tot d'un plegat, s'ha posat en qüestió el model econòmic actual i han ressorgit, com a possibles fonaments d'un model empresarial diferent, l'emprenedoria i el cooperativisme. Totes dues vies encaixen en la nova visió del nou capitalisme social que està començant a escampar-se lentament arreu.

Sens dubte, l'esperit emprenedor, el desenvolupament econòmic i la cohesió social són dèficits estructurals que patim i que les cooperatives, per la seva manera de fer empresa intrínseca al seu model jurídic, porten a l'ADN. Les cooperatives i l'economia social s'han convertit en una oportunitat per als poders públics per traslladar els seus valors i principis (rendibilitat amb solidaritat, ocupació de qualitat, cohesió social i territorial i vincle de producció amb desenvolupament sostenible) com una aportació al procés de canvi cap a un nou model productiu.

La llarga trajectòria del moviment cooperatiu l'avalua, després de fugir de l'èxit efímer de les bombolles i en canvi apostar pel llarg termini, renunciant al benefici fàcil. La realitat és que el model d'èxit empresarial del passat ha creat situacions d'injustícia social que, al mateix temps, han originat una crisi de valors. El cooperativisme, doncs, és una alternativa per recuperar el compromís i els valors de les persones en relació amb la feina, l'empresa i la societat.

Aquest és precisament el moment d'impulsar mesures per al foment del model cooperatiu com ara: potenciar la iniciativa d'emprenedoria col·lectiva incorporant-la als plans educatius de la formació reglada i formació professional i establir mesures de suport per implantar plans de recuperació empresarial que facilitin la transformació d'empreses en crisi en empreses cooperatives.

Igualment, s'han d'analitzar les possibles reformes legislatives (lleis de cooperatives, llei de societats laborals, desenvolupar la llei de l'economia social, etcètera) per millorar la seva competitivitat, viabilitat i reconeixement com a fórmula empresarial. L'economia social ha de ser un interlocutor reconegut a les taules de treball i reflexió dels agents socials i s'ha de promoure l'establiment d'aliances, fusions, consorcis i grups cooperatius que permeti el creixement de les cooperatives sense renunciar al seu model específic.

Tant de bo tinguéssim la fórmula magistral per barrejar al morter del paradigma econòmic els diferents ingredients que aportessin la solució a la situació econòmica actual. Com que el temps apressa i no podem esperar que arribi l'alquímia de l'economia, ¿per què no aprofitem els ingredients dels models que han demostrat que estaven preparats per mirar endavant, més enllà?

IGNACIO GONZÁLEZ DIRECTOR GENERAL DEL GRUP CLADE

Els últims temps ens hem acostumat a sentir parlar de retallades, d'agències de qualificació, de deute, de liquiditat... Tots estem immersos en la voràgine que ha provocat l'esclat d'un model econòmic basat en el curtterminisme i en el creixement desbocat. Tot d'un plegat, s'ha posat en qüestió el model econòmic actual i han ressorgit, com a possibles fonaments d'un model empresarial diferent, l'emprenedoria i el cooperativisme. Totes dues vies encaixen en la nova visió del nou capitalisme social que està començant a escampar-se lentament arreu.

Sens dubte, l'esperit emprenedor, el desenvolupament econòmic i la cohesió social són dèficits estructurals que patim i que les cooperatives, per la seva manera de fer empresa intrínseca al seu model jurídic, porten a l'ADN. Les cooperatives i l'economia social s'han

Intangibles

Ignacio González

DIRECTOR GENERAL DEL GRUP CLADE

Receptes per a l'antibiòtic del model empresarial

El cooperativisme és una alternativa per recuperar els valors de les persones en relació amb el treball, l'empresa i la societat

convertit en una oportunitat per als poders públics per traslladar els seus valors i principis (rendibilitat amb solidaritat, ocupació de qualitat, cohesió social i territorial i vincle de producció amb desenvolupament sostenible) com una aportació al procés de canvi cap a un nou model productiu.

La llarga trajectòria del moviment cooperatiu l'avalua, després de fugir de l'èxit efímer de les

bombolles i en canvi apostar pel llarg termini, renunciant al benefici fàcil. La realitat és que el model d'èxit empresarial del passat ha creat situacions d'injustícia social que, al mateix temps, han originat una crisi de valors. El cooperativisme, doncs, és una alternativa per recuperar el compromís i els valors de les persones en relació amb la feina, l'empresa i la societat.

Aquest és precisament el moment d'impulsar mesures per al foment del model cooperatiu com ara: potenciar la iniciativa d'emprenedoria col·lectiva incorporant-la als plans educatius de la formació reglada i formació professional i establir mesures de suport per implantar plans de recuperació empresarial que facilitin la transformació d'empreses en crisi en empreses cooperatives.

Igualment, s'han d'analitzar les possibles reformes legislatives

(lleï de cooperatives, lleï de societats laborals, desenvolupar la lleï de l'economia social, etcètera) per millorar la seva competitivitat, viabilitat i reconeixement com a fórmula empresarial. L'economia social ha de ser un interlocutor reconegut a les taules de treball i reflexió dels agents socials i s'ha de promoure l'establiment d'aliances, fusions, consorcis i grups cooperatius que permeti el creixement de les cooperatives sense renunciar al seu model específic.

Tant de bo tinguéssim la fórmula magistral per barrejar al morter del paradigma econòmic els diferents ingredients que aportessin la solució a la situació econòmica actual. Com que el temps apressa i no podem esperar que arribi l'alquímia de l'economia, ¿per què no aprofitem els ingredients dels models que han demostrat que estaven preparats per mirar endavant, més enllà? ≡